

zadušiš. Namesto mu to vlivati, poskusi prej prešiča v to pripraviti, da bo sam kaj vzel in pocmokal, postavim, ponudi mu skvasenega testa, ali odrezljaj belega kruha, ki si ga z medom pomazal. Če sviné eno ali drugo vzame, boš ložej mleko s smodnikom nastavljeno v prešiča spravil. Ne samo pri „rdeči bolezni“, tudi pri pljučnem vnetju prešičev je smodnik z nekoliko lanenega olja v svežem mleku eden najboljših pripomočkov, eno najboljših zdravil.

Ako pa nobeno teh zdravil bolezni ne obrne na bolje, daj mu homeopatičnih zdravil; in sicer:

Če je prešič ves mrzel, t. j. če ima glavo mrzlo, rivec mrzel, ušesa mrzla, parkljice mrzle, in je samo na prsih, kjer je srce, še gorak ali še vroč čutiti, mu daj veratrum v šesti stanjšavi in vsake četrte ure po pet zrn, tako dolgo, da se prešič ogreje, kar se večidel zgodi v eni ali poldrugi uri ali v dveh urah. Kadar se ogreje prešič, potem dajaj po pet zrn samo vsako uro.

Ako v dveh urah ni še nič gorkote, poskusi še arsenik tudi v šesti stanjšavi. Ako to ne pomaga v dveh urah, poskusi veratrum v trideseti decimalni stanjšavi, katera je velikokrat boljše in hitreje delala in pomagala, kakor šesta stanjšava, in ako ni boljše v eni uri poskusi še arsenik v trideseti decimalni stanjšavi. Ako bi tvojega prešiča koze napadle, nimaš boljšega zdravila kakor je homeopatični veratrum od 6. do 30. stanjšave.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca v Prišlinu. (Slava slov. kmeta!) [Konec.] Z nova dvigne se častitljivi, 74letni starček Pečnjak, spominjajoč se slavljenčevih prijateljev iz prejšnjih časov. „Glej Miha“, pravi govornik, „med onimi stari prijatelji sem samo jaz navzoč, a glej in ne žaluj, množico novih prijateljev imaš!“ Za temi govori pa smo se pri kozarcu izvrstnega vina, lastnega pridelka g. Vizjaka, in pri izbornej postrežbi zabavali z raznimi pogovori med prijatelji in proslavljenecem. Gospodje pevci pa so popevali zdravice, umetne in narodne pesmi vzbujajoče slavljenca marsikateri spominizza mladih let. Neumorni so bili gg. pevci, med kojimi je g. Jerman očaroval poslušalce s svojim tenorom. Zopet govor. G. Miha Vošnjak proslavlja Vizjaka ne le kot pridnega gospodarja, ampak tudi kot odločnega narodnjaka, t. j. zavednega Slovenca, kateremu je ponos biti slovenske krvi, kateri je bil vedno v prvi vrsti onih narodnih kmetov, ki se s pogumom zbirajo pod bandero narodovih pravic. Tretji govor g. Pečnjaka velja pa mlademu Vizjaku, ki je še le v prvi mladeniški, zorni dobi. V vzgled stavi mu njega očeta, opominja, naj občuje z modrimi možmi, pametnimi tovariši, ogiblje naj se slabih družb. G. dr. Vrečko napiva

njega družici, ženi proslavljenčevi. G. doktor Dečko prečita prisrčno častitko, koju je poslalo „Sadjarsko društvo Rudolfovo“ od sv. Jurija ob juž. žel. kot pospeševalcu sadjarstva. Prišli ste tudi voščilni pismi od velečastite domače duhovščine g. župnika Jeretina in g. kaplana Tribnika, obžalujoč, da se iz opravičenih razlogov ne moreta udeleževati te slavnosti. Kaj bi človek rekel o govoru g. doktorja Hraševca, saj je dovolj prijal poslušalcem, razumništvu in kmetu. O domovini je govoril, pa tako velekrasno, da se nam je topilo srce. Tužno, pretužno dobo opisoval je, v katerej še je pred nekolikimi leti živela draga nam domovina, opozarjal nas na sedaj mnogo veselejši čas, čas radostnega upanja. Probuja se prosti narod! V istem smislu govoril je g. dr. Dečko, spominjajoč se v govoru očeta slov. Stajarcev, rajnega St. Kočevarja, blagega spomina, ki je še tožil, da mora po 2—3 milje daleč hoditi, da najde prostega človeka, ki vé, da je Slovenec.

Oni žalostni časi so minoli, hvala Bogu! Čim zavednejši je človek gledé narodnosti, tem večje spoštovanje vživa pri ptujcu, pri našem hudem nasprotniku. G. M. Vošnjak opozarja slavitelje, da je bil g. slavljenec pomogel, da so Slovenci v okrajnem zastopu v Celju pred nekaj leti prvič zmagali v kmečki skupini, da so na joj propali nemčurji, a da je sedaj ves okrajni zastop Celjski v naših rokah, to je pa zasluga g. dr. Dečka. Z iskrenim „živio“ pozdravi občinstvo velezaslužnega prvoboritelja slovenskega. G. profesorja Žolgar počasti v imenu zbranih ljubeznivih gospá in gospic stavljenca z ljubkimi besedami. G. slavljenec odzdravlja na čast vsem Miham, ker so bili razun njega še trije drugi navzoči. V imenu zbranega učiteljstva govorita g. župan in g. nadučitelj Vrečar. Čas poteka z brzimi koraki, ura bije devet in daljni gosti odpravljajo se počasi, popivši še šentjanževca, želeč g. jubilantu mnogo, mnogo let, da bi se vresničevale vse besede in voščila, ki so jih izraževali govorniki s toliko iskrenostjo. Tako časté odlični narodni prvoboritelji slov. kmeta, ki spoznava svojo narodnost očito in odločno. V visokej starosti uživali ste g. jubilant veselje kratkih, a srečnih trenotkov, katere so Vam pripravljali Vaši iskreni prijatelji in domača družina. Kako milo je bilo slušati Vašega mladoletnega sina Martina, ki je pozneje, žal, da ne pred prejšnjim mnogoštevilnim občinstvom govoril, kot zvest in hvaležen otrok svojemu očetu. Kar je govoril, govoril je iz srca, svedočile so njegove solze. Trepetal, bal se je za svojega dragega mu očeta, ki ga že težijo mnoga in težka leta. Nehoté silila Vam je, g. slavljenec, v spomin starost in nje teža. Spominjam Vas tu neke pesmi Luka Svetca, rodoljuba in pesnika s Kranjskega. V tej pesmi toži staro drevo in

nom doseči, to mislijo s tem društvom, ki so ga krstili „Südmark“. Bog vedi, kaj si bojo še vse izmislili ti naši nemški bratje! Da do tega pride, kar se nam obeča, to je lahko mogoče, ker smo premalo pazljivi. Vem se dobro spomniti, bilo je pred deset leti, ko se je trsna uš prikazala in so mnogi rekli, saj ne bo ta mala živalica vsega vgonobila in kaj je zdaj? Vsi vinski hribi so prazni, ravno tako zamore to društvo, čeravno zdaj še malo, s časom zna pa le nevarno postati. Kakor se sliši, bo to društvo podpiralo sebi naklonjene trgovce in rokodelce in tudi gotovo ne bo pozabilo tistih strastnih županov, kateri so že davno pozabili, da se od slovenskega kruha živijo. Njega jim pač le slov. kmetje pridelujejo, ne pa Nemci, ktere mnogo cenijo. Da bo pa tam to društvo veliko lažje si pridobilo trdno podlago, kjer že zdaj samo nemški veter brije, to je očitvidno. Druga krivda je pa to, ker kmetje so že daleč v dolgove zabredli, večina je dolžna nemškim hranilnicam in ker so slabe letine, pa še obresti ne morajo plačevati. Tako pride pa posestvo na prodaj in kdo je prvi upnik? Hranilnica in tako pride društvo „Südmark“ do kupčije. Druga slabost nas kmetov je, ker smo v dobrih letih dolgove nepremišljeno delali in zdaj v slabih pa plačevati ne moremo, in to dobro pozna „Südmark“. Tretja slabost je nas kmetov, da prehitro vsakemu zaupamo in se mu na limanice vsedemo, kakor hitro vidimo, da je malo boljše od nas oblečen in si zna po nemško jezik sukati, tedaj ga že mnogo cenimo in mislimo, ta vse ve, ta je učen, pa še znabiti šest božjih resnic ne zna, ali proti veri je dovolj učen. Četrta zelo huda slabost je pa to, da se za vsako malo reč tožujemo, bližnjega žalimo, sebi čas tratimo, drugim pa tako palače stavimo in našim potomcem grenke ure navijamo. Peta slabost je naša predobra volja, da preradi in prepogostokrat zahajamo v krčme, tako da se nam s časom dolgi čas doma vidi. Ne mislite pa, da je pisatelj teh vrst sovražnik vinca, tudi on se posluži rad slovenske pesmi: „Jaz in poliček se rada imava, — Če glih naj' so vraža cel svet, — Se rada za mizo podava — In začneva pet!“ — Človeku, ki celi teden težo dela prenaša, iz srca privošim, da si ga pritegne v nedeljo malo, naj si trudne ude pozdravi. Samo tisti lepi nauk nekega očeta naj ne pozabi, ki je svojega sina učil: Nikdar nikomur vsega ne zaupaj, na vinsko bratenje se malo zanašaj in nikdar „zdrave Marije“ v krčmi ne moli! Kdor veliko po krčmah poseđa, njega lahko vsak prevari in dom ga več ne veseli. Vino je že mnogo ljudi zmotilo, da so pozabili na vero in dom, posebno ako je krčmar brezverec in nemškutar. Izlasti so nevarne krčme, kjer je krčmar župan, zagrizen sovražnik vsega, kar je narodno. Varujmo se jih!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V torek, o godu Nj. veličanstva svitle cesarice, vršila so se po vseh katol. cerkvah več ali manj slovesna sv. opavila za blagor presvitle gospé, v dvorni kapeli v Gödöllö pa v pričo cesarske rodbine. — Mestni župan na Dunaji, Edvard Uhl, je odložil svojo častno službo in pravi se, da najbolj za to, ker ni bil več po volji liberalcev in judov ter so mu vsled tega metali polena pod noge, kjer so le mogli. Njegov naslednik postane brž dr. Prix, mož, ki se mu očita, da je freimaurer. — V nedeljo se konča posvetovanje avstrijskih škofov na Dunaji. Daj Bog, da ne ostane njih glas brez uspeha. — Iz razprav štaj. dež. zbora v Gradci se razvidi, da ima dežela 6.076.338 gold. stroškov, prihodkov pa 3.701.898 gold. in primanjkuje ji po takem 2.373.490 gld. — Isti dež. zbor je sklenil, da se na nastavi nov uradnik „dež. nadzornik gasilnih društev“. Čemu da je kje njega treba, tega človek ne umeje prav. Posl. dr. Srnec in Vošnjak sta tudi ugovarjala zoper tako službo, toda bilo je brez uspeha. — Čudne reči se godé po Koroškem. Znano je, da je družba sv. Cirila in Metoda izdala nekaj lepih knjižic in Bog zna, kaj se kje c. kr. gosposki v njih ne dopada, kajti na njeno povelje stikajo c. kr. žendarje po slov. kmečkih hišah in kjer dobé katero teh knjižic v roke, hitro jo spravijo v svojo malho. — V Ljubljani so dozidali novo bolnišnico za otroke ter so jo v torek slovesno blagoslovili. — V nedeljo in v ponedeljek bilo je v Postojini več nemških častnikov ter so si ogledali ondašnjo jamo. Tudi pruski princ Henrik je bil v njih vrsti. — V Gorici se še vedno tepó Slovenci med seboj v predalih „Soče“ in „Nove Soče“. Mi ne poznamo vseh uzrokov tega prepira, to pa je gotovo, da dobička ne bode iz njega nič za slov. ljudstvo. — Dr. Tonkli je predlagal v dež. zboru, naj se prosí c. kr. vlada za podporo tistim posestnikom, ki živé od vinogradov pa jim jih je trsna uš ali pa tudi strupena rosa vničila. — Iz okolice Trsta pride vsled novih volitev v dež. zbor samo četero slovenskih poslancev, dva pa sta lahonska. Slovenci so po takem za enega poslanca na slabšem, kakor je bilo doslej. — Slov. otroški vrt so odprli v Trstu zadnji torek in se je vanj vpisalo veliko otrok, več, kakor so jih mogli vsprejeti. Naj jih vzgoji v verne, čednostne, narodne može in žene! — Isterski dež. zbor je končal svoje delo, v zadnjih sejah pa ni bilo več slov. poslancev. — Škofu dr. Strossmayerju v Djakovem je poteklo 40 let, odkar drži višjepastirsko palico v svojih rokah. — Dež. obrtno šolo v Zagrebu bodo spremenili ter bosta poslej dva oddelka: za delalske učence in pa za pomočnike. — Na Ogerskem delajo